

Maškarádi a pout'

Předjaří patřilo v naší dědině maškarádám. V té době jsme ve Stříteži, my děti školou povinné, ty nepovinné docházely do školy mateřské, chodily do jednotřídky do čtvrtého ročníku a život v obci jsme měli přímo u nosu. Nejinak tomu bylo i v případě masopustu.

Vělice jsme se těšili na masky, na počátku šedesátých let po dědině chodili například tři kosmonauti, odraz to prvního letu člověka do vesmíru. Později mi jeden z nich vyprávěl, že na začátku cesty předstírali opilost a na konci už nic předstírat nemuseli.

Z masek si pamatuji i na tehdy populárního robota Emila a především se mužové převlékali za ženy, což svádělo masky k různým alotriím včetně odhalování spodního prádla. Masky nás děti honily a povalovaly do sněhu, patřilo to k masopustu stejně jako maminky skvělé koblíhy.

Nevím už, v kolikátém roce to bylo, určitě na počátku šedesátých let minulého století, že na konci cesty maškarádi nasedli do připravených vleků za traktory, tehdy se to bralo jako samozřejmost, že co bylo družstevní, bylo

lidem k dispozici, a vydali se na cestu.

Tehdy bylo zvykem, že se zajižďelo do zelinářství rodiny Drexlerových, která patřila k dědině. Tentokrát to ale bylo jinak, traktory zamířily do nedávno dostavěného třebičského sídliště.

Nás děti samozřejmě na vlek masky nevzaly, a tak jsme upalovaly, seč nám síly stačily do Třebíče. Poprask to byl neskutečný! To nikdo nečekal, že se maškarádi objeví ve městě. Lidé vybíhali na balkóny a bankovky házeli dolů, k potěše všech účastníků průvodu.

Bylo to jedinkrát, kdy se tahle taškařice objevila i v Třebíči, proč k tomu nedocházelo i v následujících letech, to opravdu nevím. Jaro pokračovalo milovými kroky a konec **Tak plynul čas...** dubna byl ve Stříteži nedomyšlitelně spjatý s poutí.

Jednalo se o jednu z prvních poutí v okrese a není divu, že přitahovala pozornost nejen místních obyvatel. Nejprve dopoledne páter Kassián odsloužil v kostele svatého Marka, pat-

SNAD se poutové veselí do měst a obcí zase vrátí.

Foto: archiv

rona obce, mši svatou a pak už nastávalo pravé poutové veselí, které si nenechávalo ujít i spousta lidí z Třebíče.

My děti jsme už od pondělí vyhlížely z okna školy, zda se na návsi neobjeví maringotky a kýžený lunapark. A vskutku, na návés zamířil traktor a přivezl první dávku poutě. Do Stříteže přijížděla vždy rodina Flégrova a my záviděly tehdy ještě malým dcerám Ště-

pánce a Editě jejich kočovný život, kdy každý týden navštěvovaly jinou školu.

V neděli byla návés plná lidí a vřelo to tam, inu jako o pouti. A atrakce lákaly děti nejen ze Stříteže, ale ze širokého okolí, tedy i z Třebíče. Už po dva roky si museli obyvatelé Stříteže i návštěvníci na takovou pout' zajít chuť. Škoda! Člověk potkal mnoho lidí, které bylo možné spatřit právě tehdy. Tak snad za rok na shledanou v lepších časech.

Antonín Zvěřina

 JaroNet

Prémiový bezdrátový internet
pro náročné uživatele

JaroNet 500

500 Mbps/150Mbps
Internet **449 Kč**
Internet + televize 549 Kč

JaroNet 200

200 Mbps/100Mbps
Internet **399 Kč**
Internet + televize 499 Kč

JaroNet 100

100 Mbps/50Mbps
Internet **363 Kč**
Internet + televize 463 Kč

VYZKOUŠEJTE NA MĚSÍC ZDARMA!

Aktivační poplatek 1210,-, zařízení v hodnotě 3000,- zapůjčíme.

800 300 292 • 561 205 500 • info@jaronet.cz